

N:o 10.

Ank. till Riksd. kansli den 1 maj 1907, kl. 1 e. m.

Första Kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande n:o 6, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående nedrättning i afgiften för växelprotest.

Till utskottets behandling har blifvit hänvisadt ett af Andra Kammaren bifallet förslag med anledning af herr E. Karlssons i Mo motion n:o 138, hvaruti föreslås skrifvelse till Kungl. Maj:t angående nedrättning i afgifterna för växelprotest samt bestämmande af progressiv grund för nämnde afgifters utgående.

Såsom stöd för sin framställning har motionären anfört följande:

Motionen.

»Genom två vid innevarande riksdag af herr C. A. Danielsson väckta motioner har frågan om nedbringandet af kostnaden för växelprotester bragts på tal. Med instämmande i öfrigt i syftet af nämnda motioner, har jag velat än ytterligare fästa Riksdagens uppmärksamhet på önskvärdenhet och behofvet af en reform i sådan riktning. Såsom bidrag till frågans utredning vill jag till en början anföra ett exempel från området för min verksamhet. Enligt af notarius publicus i Östersund ex officio utfärdadt bevis har antalet protesterade växlar inom Östersund uppgått under

år 1897	till 2,274	stycken
» 1898	» 2,511	»
» 1899	» 2,718	»
» 1900	» 2,913	»
» 1901	» 3,761	»

år 1902	till 4,303 stycken
» 1903	» 4,244 »
» 1904	» 2,967 »
» 1905	» 2,875 »
» 1906	» 2,724 »

Utan fara för öfverdrift kan sägas, att öfvervägande flertalet af dessa protesterade växlar utgjorts af växlar å små belopp, att protestkostnaden icke kan anses stå i rimligt förhållande till växelsumman.

Enligt ofvan anförda siffror har antalet växelprester endast i Östersund under de sistförflutna tio åren utgjort per helgfri dag minst 7, åren 1897—1902 steg nämnda medelsiffra till öfver 14 per dag.

Även med en högst betydlig reduktion af protestkostnaden skulle sålunda vederbörande förrättningsman, i betraktande af det stora antalet protesterade växlar, blifva väl ersatt för det obetydliga besvär, som är förenadt med en dylik förrättning. Enligt mitt förmenande bör en eventuell nedsättning i protestkostnaderna företrädesvis komma de små växlarna, och därmed de mindre bemedlade, till godo.

För ernående af detta mål borde ock dessa kostnader utgå efter progressiv skala i förhållande till växelsummans storlek. Utan att närmare inläta mig på hur en dylik metod bör anordnas, anser jag det önskvärdt, att detta uppslag till frågans lösning måtte komma under öfvervägande vid frågans behandling inom vederbörande utskott.

På grund af hvad jag sålunda anfört, hemställer jag, att Riksdagen ville besluta att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande och framläggande af förslag, åsyftande nedsättning i nu fastställda afgifter för protest af växel, och att dessa afgifter skola utgå efter progressiv grund i förhållande till växelsummans storlek.»

*Andra Kammarens tillfälliga
utskotts utlåtande.
Utländsk lagstiftning
i ämnet.*

Andra Kammarens tillfälliga utskotts utlåtande torde här böra återgifvas i följande delar:

» Vid pröfningen af nu föreliggande motioner har utskottet funnit det vara af intresse att inhämta, hvilken ersättning i andra länder uppbäres för verkställande af växelpretest.

I Norge betalas enligt Lov af den 6 aug. 1897 för protest af växel för hvar person, hos hvilken protest sker:

när växelns belopp icke öfverstiger 2,000 kronor	5 kronor
» » » öfverstiger 2,000 kronor	10 »

Häri ingår äfven ersättning för protestprotokollet. Den nu nämnda afgiften ingår till statsverket, därvid notarius publicus, som verkställt förrätningen, äger afdraga 4 % af inlevereradt belopp i uppbördsp provision. Erfordras resa för förrätningen, har notarius publicus rätt till reseersättning och dagtraktamente.

I Danmark åtjuter notarius publicus enligt Sportelreglementet den 22 mars 1814 och plakatet den 8 jan. 1823

för protest af växel å belopp intill 1,000 kronor:	.....	2 kronor
» » » » »	därutöfver intill 4.000 kronor:	4 »
» » » » »	» » 10,000 »	5 »
» » » » »	» »	10 »

Utföver denna afgift, som tillfaller förrättningsmannen, erlägges dels en afgift, som utgår med 20 % af den förstnämnda och som tillfaller Justitsväsenets Fond och dels en ersättning till belopp af $\frac{1}{8}$ af lösen till protestvittna. Totalkostnaden för växelpetest utgör således i allmänhet minst 2 kr. 65 öre och högst 13 kr. 25 öre. I händelse förrätningen verkställas af en stads notarius publicus utom stadens område, ökas hans lösen med $\frac{1}{3}$ af normalbeloppet, och i händelse rättsbetjänt på landet för verkställande af protest nødgas företaga resa, åtnjuter han reseersättning enligt taxa.

Äfven i Preussen är enligt Gerichtskostengesetz och Gebührenordnung für Notare, bægge af den 25 juni 1895, protestkostnaden beroende på belloppet af den växel, som protesteras. Notarius publicus' ersättning, som består dels af lösen för självfa upptagandet af växelpetesten och dels af godtgörelse för besöket, utgör sålunda:

för protest af växlar till belopp af högst	120	mark	2 mark	50 pf.
» » » » »	121—	200 »	2 »	80 »
» » » » »	201—	300 »	3 »	40 »
» » » » »	301—	450 »	4 »	— »
» » » » »	451—	650 »	4 »	60 »
» » » » »	651—	900 »	5 »	20 »
» » » » »	901—	1,200 »	6 »	— »
» » » » »	1,201—	1,600 »	7 »	— »
» » » » »	1,601—	2,100 »	8 »	— »
» » » » »	2,101—	2,700 »	9 »	— »
» » » » »	2,701—	3,400 »	10 »	— »
» » » » »	3,401—	4,300 »	11 »	— »
» » » » »	4,301—	5,400 »	12 »	10 »
» » » » »	5,401—	6,700 »	13 »	20 »
» » » » »	6,701—	8,200 »	14 »	30 »
» » » » »	8,201—	10,000 »	15 »	40 »
		O. S. V.		

Därjämte skola vid utfärdandet af växelprotest erläggas 10 pfennige per sida af protokollet till notarius publicus samt stämpelafgift till statskassan.

Upptages växelprotesten genom en Gerichtsschreiber, utgör hans godtgörelse för protestens upptagande:

för växlar till belopp af t. o. m.	50	mark:	50 pfennige.
» » » » »	51— 100	»	1 mark.
» » » » »	101— 300	»	2 »
» » » » »	301—1,000	»	3 »
» » » » »	1,001—5,000	»	4 »
» » » » » öfver	5,000	»	5 »

hvar till komma $\frac{2}{10}$ af nämnda belopp, dock minst 50 pfennige i ersättning för hvarje besök.

I Österrike är enligt Notariatsordnung af den 25 juli 1871 notarius publicus berättigad till följande ersättning för växelprotester:

för växlar till belopp af t. o. m.	200	gulden:	1 gulden.
» » » » »	201—1,000	»	2 »
» » » » »	1,001—4,000	»	3 »
» » » » » öfver	4,000	»	4 »

Därjämte är notarius publicus berättigad till en ersättning af 1 gulden för hvarje person, som han måste besöka för protestens verkställande. Verkställes protesten utom den ort, där notarius publicus har sitt säte, är han berättigad till godtgörelse, beräknad efter den tid, som åtgått till förrätningen, i stället för efter ofvannämnda, efter värdet bestämda tariff. Tidsgodtgörelsen utgör 2 gulden för den första timmen samt 1 gulden för hvarje därpå följande påbörjad halftimme.

I England gäller följande taxa för verkställande af växelprotester:

för växlar å belopp intill	20	pund sterling: 5 shillings 6 pence
» » » » af	20— 100	» 6 » 6 »
» » » » »	100— 500	» 7 » 6 »
» » » » »	500—2,000	» 10 »
» » » » »	2,000—3,000	» 11 »

o. s. v., med tillägg af 1 shilling för hvarje nytt tusental pund eller del däraf.

Härtill kommer en afgift af 1 shilling 6 pence för beviset om protesten, för så vidt denna verkställets inom staden. Verkställes protesten utom staden, beräknas kostnaden efter afståndet.

I Frankrike gäller enligt lagar af den 23 mars 1848, den 27 juli 1862, den 24 nov. 1871 och den 28 febr. 1872 följande taxa:

för verkställande af protest: ..... 7 francs 95 centimes
(här ingår stämpelafgift till belopp af 1 francs 20 centimes)
för protestprotokoll: ..... 5 francs 45 centimes
(här ingår stämpelafgift till belopp af 1 francs 20 centimes)

I Sverige utgår enligt kungl. förordningarna angående expeditions-
lösen den 7 dec. 1883 samt angående stämpelafgiften den 2 juni 1899
afgiften för växelprotest under följande särskilda titlar:

Svensk lag-
stiftning
i ämnet.

1:o) lösen för protokoll öfver protesten: första arket 2 kr., hvarje af de
öfriga 1 kr.;

2:o) lösen för bevis å växeln om verkställd protest: 1 kr.;

3:o) om åtgärden sker utom ämbetsrummet:

a) i stad, ävensom på landet eller till stad hörande landtområde, då
för förrätningens verkställande resa icke erfordras, *för hvarje person, som
besökes*, 1 kr.; varande ersättning för vittne i denna godtgörelse inbegripen;

b) erfordras resa för verkställande af förrätning å landet eller till
stad hörande landtområde, äro förrättningsman och vittne berättigade till
arfvoie och reseersättning efter samma grunder som i fråga om ersättning
för utmätning äro gällande. I sistnämnda afseende stadgas i kungl. för-
ordningen ang. ersättning till förrättningsmän för utmätning i enskilda
mål m. m. den 12 juli 1878, att förrättningsman skall för hvarje dylik
förrätning erhålla 2 kr. samt vittne, som biträder vid förrätning, för
hvarje förrätning 1 kr., hvarjämte förrättningsman och vittne äro berät-
tigade till ersättning, hvardera för skjuts efter en häst, för resa, som er-
fordras för förrätningen;

4:o) slutligen skall bevis om växelprotest beläggas med *stämpel* till
belopp af 50 öre.

Kostnaden för växelprotest uppgår således hos oss till 3 kr. 50 öre,
om protesten verkställes å förrättningsmannens ämbetsrum, till 4 kr. 50 öre,
om för protestens verkställande besök, men ej resa erfordras, samt till
6 kr. 50 öre jämte skjutmersättning, om resa erfordras. — — — — —

Hvad vidare angår den under 2:o) här ofvan omförmälda *lösen för
bevis å växeln om verkställd protest*, får utskottet till en början erinra, att
expeditionsförordningen icke innehåller uttryckligt stadgande om att lösen
för dylikt bevis skall debiteras. Växellagen innehåller dock emot i 82 §

2 mom. följande bestämmelse: »Om verkställd protest skall anteckning göras å växeln eller afskrift därav». Vid tillämpningen af sistnämnda föreskrift gjorde sig hos en del protestförrättare den åsikten gällande, att sådan anteckning medförde rätt till lösen såsom för bevis, tecknad å företedd handling. Andra protestförrättare åter ansågo sig ej berättigade att debitera lösen för ifrågavarande anteckning. År 1884 lät Riksdagens justitieombudsman anställa åtal mot notarius publicus i Karlshamn för det han uppburit lösen för sådan anteckning, som här är i fråga. Rådstufvurätten i Karlshamn ogillade åtalet, enär notarius publicus måste anses hafva varit lagligen berättigad att på sätt som skett tillgodogöra sig den i expeditionstaxan bestämda lösen för bevis, som tecknades å företedd handling. Hofrätten över Skåne och Blekinge yttrade däremot på anfördta besvär, att hofrätten väl funne notarius publicus hafva saknat stöd af lag för sitt förfarande att uppbära lösen för sådan anteckning, hvarom fråga vore; men som han ej kunde anses hafva därigenom gjort sig skyldig till sådant oförstånd i tjänsteutöfning, att ansvar därå borde äga rum, fastställdes rådstufvurätten utslag. Sedan målet dragits under Kungl. Maj:ts pröfning, fastställde högsta domstolen genom utslag den 16 maj 1887 rådstufvurätten utslag med 4 justitieråds röster mot 2, som gillade hofrätterns utslag.

Vid 1900 års riksdag väcktes inom Andra Kammaren motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t med begäran om sådant tillägg till expeditions-taxan, att lösen för dylik anteckning å växel icke skulle äga rum. Vederbörande tillfälliga utskott fann det uppenbart, att ifrågavarande ersättning ursprungligen ej varit af lagstiftaren afsedd, samt ansåg, att äfven om lösen för anteckningen borttages, den till protestförrättaren utgående ersättning vore fullt tillräcklig med hänsyn till det ringa besvär, som vore förenadt med ifrågavarande ämbetsåtgärd. Utskottet hemställde därför om bifall till motionen, hvilket och blef Andra Kammarens beslut. I Första Kammaren blef motionen däremot afslagen. Såsom skäl för afslaget åberopades, att den i Sverige utgående ersättningen för växelpoint icke syntes öfverdrifven, om den jämfördes med förhållandena i andra länder. Vidare erinrades, att protest å de flesta orter inom landet verkställdes af städernas tjänstemän, hvilka enligt löneregleringar vore berättigade till sportler. Äfven om detta förhållande icke utgjorde något hinder för minskande af sportlerna, syntes det dock icke befogadt att genom nedsättning af sportel-afgift eller borttagande af rättigheten därtill minska vederbörandes dem tillförsäkrade inkomster, utan att någon ersättning lämnades.

---

*Andra
Kammarens
tillfälliga
utskotts
yttrande.*

Med hvad nu anförs har utskottet emellertid ej afsett att bestrida möjligheten eller lämpligheten af en nedsättning af totalkostnaden för växelprotest, då fråga är om växlar till så ringa belopp, att protestkostnaden i förhållande där till framstår såsom oskälig. Herr Karlsson har i sådant afseende i sin motion gifvit en anvisning, som synes utskottet värd att beaktas, genom förslaget om införande af progressiv skala för protest- afgifter, ställd i förhållande till växelsummans storlek. Såsom af ofvanstående redogörelse för hithörande förhållanden i främmande stater framgår, utgår i Norge, Danmark, Preussen, Österrike och England protest- afgiften efter en dylik progressiv skala. Därest samma grundsats vunne tillämpning hos oss, borde emellertid enligt utskottets mening proges- sionen eller degressionen af förut nämndt skäl komma till synes icke i fråga om ersättningen för besöket, utan i fråga om lösen för protestproto- kollet eller lösen för protestbeviset eller möjlichen bågge sistnämnda afgifter.

Utskottet får således hemställa, att Andra Kammaren ville, i anledning af herr Karlssons motion, n:o 138, för sin del besluta, att Riksdagen må i skrifvelse hos Kungl. Maj:t anhålla om utarbetande af sådan ändring i gällande expeditionsförordning, att den däri stadgade lösen för protokoll öfver växelprotest samt för bevis där om växel må i fråga om växlar till mindre belopp nedsättas.»

*Första
Kammarens
tillfälliga
utskotts
yttrande.*

Enligt gällande föreskrifter kan växelprotest verkställas i stad af notarius publicus eller af magistratsperson samt å landet af kronofogde eller länsman i orten eller af annan person, som af Konungens befall- ningshavande i länet blifvit där till förordnad, och skall vid verkställande af protesten ojävtigt och skrifkunnigt biträde närvara. Sävidt utskottet kan finna, föreligger icke i den officiella statistiken några uppgifter angående antalet af verkställda växelprotester. Att det i motionen anfördta exemplet angående antalet sådana protester i staden Östersund afser ett undantagsförhållande, i det att däruti angifna antalet är ovanligt och kan- ske enastående stort i förhållande till stadens folkmängd, håller emellertid utskottet för sannolikt. Till utskottets förfogande har blifvit ställd en del af vederbörande tjänstemän meddelade uppgifter angående medeltalet af de växelprotester, som under de tio sistförflutna åren blifvit verkställda uti en del städer, och hvilka uppgifter finnas sammanförrda uti en vid detta betänkande fogad bilaga.

Emot den af Andra Kammaren godkända princip, att lösen för proto- koll och växelprotest samt för bevis där om växel må i fråga om väx- lar till mindre belopp nedsättas, finner utskottet icke något att erinra.

Hvarest gränsen eller gränserna för växelbelopp, som bör draga högre eller lägre lösen, skäligen böra bestämmas, är en fråga, hvarom utskottet icke har anledning att ingå i någon undersökning. Vid behandling under 1900 års riksdag af en då väckt fråga om kostnaden för växelpresent erinrade Första Kammarens första tillfälliga utskott, att protesten i de flesta orter inom landet verkställdes af städernas tjänstemän, som äro berättigade till sportler, samt att det icke kunde vara befogadt att genom nedsättning af sportelafgift eller genom borttagande af rättigheten till sådan avgift minska vederbörandes dem tillförsäkrade inkomster utan att någon ersättning därfor lämnades. — Denna erinran förtjänar, efter utskottets mening, fortfarande att beaktas. Klart är äfven, att, om dessa sportler genom nedsättning i lösen för vissa växelpresenter nu skulle komma att utan något vederlag minska, därigenom skedde ett ingrepp i de löneregleringar, uti hvilka sportlerna blifvit beräknade. Svårlijen torde kunna ifrågasättas, att vederlaget skulle lämnas af staten och icke heller torde lämpligen kunna föreslås att för ordnande af den nu ifrågakomna, jämförelsevis obetydliga angelägenheten, löneregleringarna, hvilka tillkommit genom särskilda beslut för olika orter, skulle ersättas med nya regleringar, hvaruti hänsyn tagits till denna nedsättning.

Utskottet har emellertid trott sig finna en möjlig utväg till lösning af denna svårighet häruti, att Kungl. Maj:t, inom hvars administrativa lagstiftningsområde frågan ju faller, skulle kunna, på samma gång nedsättning i protestkostnaden skedde för växlar af ringa belopp, väl bibehålla den nuvarande protestkostnaden för växlar till något högre belopp men på samma gång höja kostnaden för de fall att växelbeloppet fölle inom en ännu högre gradation. Härigenom skulle möjligen en tregradig, progressiv skala kunna fastställas, under det att skalan i Danmark och Österrike är fyrradig och i Tyskland har ett större antal gradationer. Medels en sådan anordning skulle det af motionären åsyftade målet vinnas på samma gång en kompensation ägde rum beträffande minskningen uti de vederbörande tjänstemän tillförsäkrade inkomster.

Under uttalande häraf får utskottet hemställa,

att Första Kammaren behagade biträda Andra Kammarens beslut.

Stockholm den 1 maj 1907.

På utskottets vägnar:

GUSTAF BERG.

Bilaga.

Uppgift

angående medeltalet af protesterade växlar under åren 1896—1905 uti
nedannämnda städer:

Alingsås	70	Norrtälje	228
Arboga	48	Nyköping	115
Eksjö	181	Oskarshamn	441
Engelholm	176	Sala	661
Enköping	294	Sigtuna	0
Eskilstuna	370	Söderköping	106
Falköping	157	Torshälla	1 à 2
Filipstad	180	Uppsala	1,025
Hudiksvall	279	Visby	457
Jönköping	529	Varberg	283
Kristinehamn	179	Vadstena	29
Kristiansstad	770	Vänersborg	302
Köping	210	Vimmerby	110
Linköping	468	Ystad	333
Motala	238	Åmål	155
Norrköping	761		